

COLETTE

Datum 27. 1. je označeno jako Den památky obětí holocaustu. Letošní rok je to již 70 let od osvobození vyhlazovacího tábora v Osvětimi. K tomuto tématu byl natočen velký počet filmů, které se snaží přiblížit nejen hrůzy, které byly páčány na lidech, ale i jednotlivé příběhy lidí, kteří si těmito místy prošli. Dne 24. 1. proběhla na programu ČT 1 televizní premiéra filmu Colette. Tento snímek byl zpracovaný podle stejnojmenné knižní předlohy Arnošta Lustiga. Spisovatel zprostředkoval svoje zážitky i v dalších knihách, jako například Noc a naděje nebo Dita Saxová.

Martin Cieslar, který zrežiroval Collette, věnoval přípravě filmu několik let. Jistě věnoval i velkou pečlivost výběru herců, který byl opravdu zdařilý. Hlavní roli belgické dívky Colette Cohenové ztvárnila francouzská Clemence Thioli. Jiří Mádl sehrál jejího milence Viliho Felda. Film je dokonale realistický, a i když nemůžeme popít fakt, že pochopit některé věci nelze, právě i díky tomuto snímku, nám mohou být velmi přiblíženy. Setkáme se zde se

spoustou důležitých faktů, které charakterizují to, co se v táborech dělo. Násilí, nelidské podmínky, boj o přežití a především smrt, kterou vězni doslova dýchali. Velmi fascinující bylo, jak se někteří hrdinové museli vypořádat s tím, že jejich vinou, či pokusem o získání další chvíle života, umírá někdo jiný.

Samozřejmě nesmíme zapomenout na ústřední téma a to lásku Colette a Viliho. Tato dvojice představuje malý zázrak velké lásky na místě, které má jen krok od pekla. Stále riskují život kvůli tomu druhému a nehodlají přestat, dokud nebudou svobodní a spolu. Musí překonat spoustu náročných překážek, nakonec i čas. Osud se totiž neptá a na některá setkání se musí čekat i roky...

Kristýna Nováková

Vzorňák s oštěpem
Mgr. Simona Kadlčíková - strana 2

Vážení čtenáři!

I my jsme Charlie! Myslíme si, že vzhledem k nedávným událostem je naší povinností vyjádřit své přesvědčení. Chápeme, že někteří z vás s námi nemusíte souhlasit, ale svoboda slova je pro nás, stejně jako pro jakýkoli jiný časopis, snad nejdůležitější hodnotou.

Tolik na úvod a teď něco málo k dalšímu číslu Bágla. Už tradičně vám přinášíme rozhovor s jedním z učitelů. Tentokrát jsme vyzpovídali paní profesorku Kadlčíkovou. Věnujeme se také krizi na Ukrajině. O své pocity se v rozhovoru podělily tři ukrajinské studentky.

Nebudeme se ale samozřejmě zabývat pouze vážnými tématy.

Tak hezké počtení a i vy buďte Charlie!

Za celý tým Bágla Jakub Augusta

MUSLIMOVÉ - HROZÍ NÁM NEBEZPEČÍ?

Již jste určitě všichni slyšeli o nedávné události ve Francii, děsivý teroristický útok na redakci humoristického časopisu Charlie Hebdo, kde bylo zabito 12 lidí. Jak je známo, za tímto hrůzným činem stojí radikální muslimové. A tak bych se tu rád ponořil do problematiky Islámu radikálních muslimů. Kde se v nich bere ta touha ve jménu Alláha zabít sebe a nespočet lidí okolo? Proč to dělají, kde to mají přikázáno, kde to vyčetli? Proč kvůli tomu musí zemřít tolik lidí? Proč se to týká zejména muslimů? Máme se bát, že právě zítra zazvoní se zbraní před našimi dveřmi?

Na tyto otázky se snažím najít již celé roky odpovědi, avšak stále je nenacházím a s tím nepřichází ani řešení. Proč by chtěl samotný Alláh zabít nevinné lidi? Muslimům nedochází, že to by vlastně ani nechtěl, jeli to spravedlivý bůh. Neměli bychom všechny házet do jednoho pytle, ale příznějme si, kolik lidí by tu bylo ještě s námi nebyť islámských teroristů, např. 12 usmrčených ve Francii při tomto útoku. Zamysleme se nad tím. Je možné nějak tento problém vyřešit? Odpověď musíme najít každý sám.

Marek Kubíček

VZORŇÁK S OŠTĚPEM

Rozhovor s Mgr. Simonou Kadlčíkovou

vytácel?

Oblíbeného učitele? Asi ano. Byl to náš fyzikář a matikář, který trávil vždycky tak deset, dvacet minut z každé hodiny tím, že nám vyprávěl o svých zdravotních problémech. Ale odborně. Vyprávěl nám to z toho fyzikálního hlediska. Popisoval nám, jak mu vstříkli tu kontrastní látku do žil a teď to celé prožíval a popisoval, jak mu to putovalo krevním řečištěm, jak ho potom sledovali na přístrojích. Takže já jsem měla takový minikurz ze zdravotnictví díky němu.

A někdo z učitelů, kdo vás vytácel?

Tak, na střední nikdo, ale na základní škole to jo. To byl učitel, který nás měl na tzv. pracovní činnosti a on pořád trval na tom, že musíme mít okraje v sešitě přesně jeden centimetr a přeměřoval nám je. Vpravo nahoře muselo být vzorně napsané datum, téma hodiny, ...

Měla jste ve studentských letech ve škole nějaký průšvih?

Ne.

Opravdu žádný?

Ne, ne. Já jsem byla vzorňák. Já jsem byla rozumný vzorňák. Tedy, měla jsem průšvih, ale ten nebyl studentský, ten byl v kroužku. Já jsem chodila do atletiky, házela jsem oštěpem a jednou při tréninku jsem trefila trenérku do nohy oštěpem. Naštěstí jen do chodidla, ale přišpendlila jsem ji k zemi a ona měla zrovna nové kožené boty. To mně z toho tenkrát bylo špatně čtrnáct dní.

Děkujeme za rozhovor.

Věra Švomová, Anežka Vacková

Když byste se měla vrátit do studentských let a vybrat si střední školu, vybrala byste si Bigy?

Tak to je těžká otázka. Kdybych se rozhodovala mezi gymnázií, tak bych si vybrala určitě Bigy. Ale asi bych drobátko váhala, jestli nepůjdu spíš na nějakou střední školu než na gymnázium. Osobně bych zvažovala nějakou průmyslovku.

Na jaké střední škole jste studovala?

Já jsem byla na gymnáziu v Jihlavě.

Jaký byl váš oblíbený předmět?

No, tak přesně to, co učím. Matematika, fyzika, počítače a tělocvik.

Byl nějaký předmět, který jste nesnášela nebo třeba i nezvládala?

Ano, technika administrativy. Technika administrativy byla vázána na obor Ekonomika a programování a my jsme kvůli tomu museli rok psát na stroji, abychom uměli psát na klávesnici. Takže to bylo hrozný.

Odmaturovala jste s vyznamenáním?

Ano.

V jaké lavici jste nejraději seděla?

Ve druhé, v prostřední řadě.

Byla jste někdy přesazena?

Na základní škole ano. Já jsem byla podpurný žák pro slabé studenty. Když paní učitelka potřebovala, aby se někdo zlepšil, tak ho posadila vedle mě a nedívala se, když se psaly písemky.

Jaký máte vztah ke studentům po vašich zkušenostech z učitelské praxe?

Já mám ke studentům vztah velice dobrý. Mám mladé lidi ráda, protože je s nimi sranda. To na nich oceňuji nejvíc. Jsou upřímní a je s nimi legrace.

Měla jste na střední škole nějakého oblíbeného učitele nebo naopak někoho, kdo vás vyloženě

POČÍTÁME S PEPOU !!!

Milí čtenáři, je tu další díl Počítáme s Pepou!

Tentokrát se budeme zabývat slovní úlohou. K jejímu vyřešení nám pomůže jak matematika, tak obecná logika.

Tatínek se vrátil z práce domů a řekl „ Dostal jsem prémie, a jelikož jste všichni pomáhali, tak jsem se rozhodl, že si je rozdělíme společně. A to následovně: každý nejprve dostane základ. Poté (k základu) Karolínka dostane o 92Kč méně než Václav celkově. Václav dostane celkově o 265 méně než oba rodiče. Honza dostane celkově 12 procent toho, co zbude z peněz po rozdělení základu. Maminka dostane tolik co tatínek. Nikdo nedostane míň než je základ.“

Kolik dostanou jednotliví členové rodiny, když musí být splněny všechny podmínky a každý dostane částku v celých korunách tak, aby částka, kterou tatínek rozděljuje, byla co nejnižší?

Pepa Špaček

SOUTĚŽ! První, kdo přinese správnou odpověď našemu matematickému redaktorovi Pepovi, získá certifikát s jeho vlastnoručním podpisem!

TÝM

ŠÉFREDAKTOR Jakub Augusta
ŠÉFREDAKTORKA Věra Švomová

REDAKTOŘI
Anežka Vacková
Adéla Novotná
Marek Kubiček
Pepa Špaček
Kristýna Nováková

GRAFIKA
Igor Máčel

FEELING FROM UKRAINE

Už více než rok nás média zaplavují stále dalšími a dalšími zprávami o aktuálním dění na Ukrajině. Z pravdivých, častěji spíše z pochybných zdrojů, jsme tedy zásobováni Putinovými výroky, rozhodnutími Kremlu i Kyjeva, informacemi o Krymu, Doněcku a o sankcích. Internet doslova zavalily úvahy odborníků i laiků, zamýšlejících se nad možným vývojem situace ve východní Evropě. Jejich pozornost se stáčí na budoucnost Ruska, Ukrajiny, pobaltských států, na dopady sankcí, na ekonomiku, na politiku, ...

V množství informací, které se o Ukrajině tedy dozvídáme, nám ale chybí ty nejdůležitější.

Zapomínáme na ty, kterých se celý konflikt dotýká a jejichž nezkršené výpovědi o realitě můžeme právem považovat za ty nejcennější.

Chtěli bychom tímto ještě jednou poděkovat našim přátelům z Ukrajiny, kteří byli ochotní o situaci ve své zemi mluvit.

Odpovědi respondentů nebyly jazykově upravovány.

1 Do people from Ukraine like talking about problems in their country? Are they worried about talking about it?

2 What do you think about Russia and Russians nowadays? Has your attitude to the Russians changed?

3 Has the conflict changed your everyday routine? How?

4 Can you see the end of the conflict?

VICTORIA

My name is Victoria, 18, I study in Lviv, future manager of international tourism, and I am a good person.

1. Yes, especially old people, but some of them are worried. It depends on their morality.

2. I do not have bad thoughts about Russia. It is a very difficult question, Russia have good people, but Russian policy always corrupt the simple folk human relationships. It's uncles in expensive jackets (Putin and his people) are not important for human life, for me Putin associated with Hitler. I hope that everything will improve, people will come to mind and on the Earth will be peace.

3. So as collapsed economy of our country and afraid to live, my country has mourned 2nd year. All began with a square, a lot of losses, bad atmosphere.

4. Now I see on the news that went aggravation, a lot of false informations. But my country is not guilty, we just protect our native territory ... But Jesus said to Peter, "Put the sword into the sheath: for all they that take the sword shall perish by the sword" (ie, those who raise the sword against another, will die by the sword).

ANASTASIA

I study now in Kyiv, in university. I am 17 years old.

1. Frankly speaking, these events, that had happened in our country, really affected people. A lot of people, patriots, try by their saying raise people, so our people don't afraid to talk about our situation and even express their own opinion about it.

2. I must admit, I didn't change my view. Because, people in Russia are kind and interesting. They were such people and they are, but not all, because somebody really want only the death for us. I'll always say that Russians are simply in informational isolation, that is why, they think about us such terrible things, but not all, not all.

3. Emm, I say no, because I live in west Ukraine and started to study in Kyiv only in September. My life doesn't change radically. For people from east Ukraine - yes, it does. Also a lot of people were(are) killed, that is why for their family - life changed fully. All citizens have problems with finances.

4. I really want that it will stop very fast, but I see that nowadays our affairs are very bad, so we believe only in good, but don't know what will be.

SOFIA

My name is Sofia. I am 19 and I study Czech filology on the Lviv Ivan Franko National University.

1. No, we don't like to. We can only discuss it with our close people, friends and even though it becomes a huge complain. The best way out is to pray for Ukraine. Also I'd like to say thank you to all people worried about our situation. We really appreciate your support.

2. I think rather not. There were adequate and reasonable ones and TV-zombies even before the war. After the conflict my opinion changed only about Putin.

3. There is calm in Lviv, thanks to our warriors. Most of us even don't fully realize that there is a real war in Ukraine, because we don't contact with it face to face. The only think is that we are worried about it all the time, about the people who are there. Yesterday town Mariupol was bombed and today we have a day of sorrow.

4. I think everything will be okay. Good always wins. The only question is how long will it continue. But I am optimistic. If something happened - it should had happened. It is a chance for Ukrainians to break our chains (not only Russian, but also psychological ones) and change for better.

Věra Švomová, Anežka Vacková

HOLLYWOODSKÁ KOMEDIE, KTERÁ SE STALA NÁSTROJEM KOREJSKÉ PROPAGANDY

(ČSFD 66%)

Ve světových médiích se filmy na předních stránkách příliš často nezmiňují. Jiné je to však se snímkem *The Interview*, který totiž v poslední době zaujal nejen diváky v domovské USA, ale také hodnostáře komunistické KLR. Nenechte se mýlit, není to kvůli tomu, že by se jim nějak líbil – spíš naopak.

Sony Pictures přivedlo na plátna kin opravdu bláznivou komedii plnou extrémně vtipných, nechutných i jinak výjimečných scén. Bavit se budete zaručeně. Proč ale film vzbudil zájem komunistické Severní Koreje?

Kim Čong-un je zde něco jako bůh. Když ho tedy ztvárníte jako sukničkáře, který hraje basketbal, zpívá si svou oblíbenou Katy Perry a sleduje *The Big Bang Theory*, nemůžete jistě čekat, že vše zůstane bez odezvy. Ta se v tomto případě dostavila velmi rychle. Přesněji řečeno chvíli potom, co se na internetu objevil trailer. KLR se vyjádřila v tom smyslu, že pokud si Amerika myslí, že bude tímto způsobem urážet velkého Kima, je na omylu. Při nejmenším podezřelý se v této souvislosti jeví útok hackerů na webovky Sony Pictures, který přišel pár dní po tomto oznámení. Jaká náhoda.

Korejčům určitě nevadilo jen stylizování jejich vůdce, ale také zápletky filmu. Pro pochopení celé situace je třeba, abych zmínil nějaký ten spoiler. Hlavní role představují dva novináři z L. A., kteří si domluví

interview právě s Kimem. Samozřejmě onu velkou novinu rychle vytroubí do světa a zanedlouho už o všem ví CIA. Ta vidí jasnou příležitost, jak by se mohla zbavit největšího diktátora dnešního světa. Hlavní hrdinové tedy cestují do Koreje s posláním zabít Kim Čong-una.

Už teď je vám jistě jasné, proč se Korejčům *The Interview* moc nelíbí. Propaganda KLR ale situaci využila pro svůj prospěch a film teď servíruje jako ukázkou toho, jak jimi USA pohrdá. To však nemění nic na faktu, že film jednoznačně stojí na zhlédnutí.

Jakub Augusta

